

[Erhard Jakobsen]

blevet ført under parolen: frigørelse. Der kan måske være grund til netop at sige til vore venner i Grønland, at der er god grund til at se på, hvilke fejltrin og hvilke dumheder der er begået rundt omkring i den verden, der fortæller, at den er blevet frigjort. Jeg skal ikke begynde at tale længe om Afrika, men Afrika er vel det tristeste eksempel på, at man i frigørelsens navn har begået de største urimeligheder, så de folk, der er blevet frigjort, har det værre, end de nogen sinde har haft det. Under folk, der er mere tyranniske, end man nogen sinde har kendt det, ledet af folk, som personligt har magtbegær, og som står for nogle politiske synspunkter, de skal have etableret i en magtkoncentration. Der er i Grønland tilløb til noget af det samme. Jeg tvivler ikke om, at den grønlandske befolkning er i stand til at ryste det af sig. Det har i hvert fald intet med det at gøre, som ligger her på bordet foran os, og som vi nu helhjerret kan gå ind for.

Det er klart, at for mange grønlændere må det stå som undertrykkelse, en form for undertrykkelse, når alle de myndigheder, man møder, er danske. Når de råstoffer, der er, er nogle, danskerne skal tage sig af, danskerne skal gøre noget ved. Når det sprog, man hører i skolen, er dansk, og når den kultur, der betales for, er dansk. Alt det må føles som et tryk, og alt det må naturligvis forsvinde, det må vi erkende. Det er det, der er gjort en indledning til her, og det kan vi kun hilse med stor tilfredshed.

Men det ville ikke være ærligt ikke at sige til vore grønlandske venner, at de må ikke tro, at en eneste af deres besværligheder forsvinder. Alt det, de har gået og raset over, må de ikke tro forsvinder, blot fordi man nu får nogle danskere væk fra nogle poster – ikke fra så forfærdelig mange, man skal jo bruge danskerne alligevel – og selv kommer til at bestemme. Tror man måske, at problemet med folk i by og på land forsvinder, fordi man gennemfører dette her og selv skal til at bestemme? Folks trang til at gøre et eller andet er akkurat den samme, enten det er danskere, der sidder i spidsen, eller det er grønlændere, der sidder i spidsen. Eller tror man, man slipper for at betale for udenlandske eksperter, hvad enten de skal være danske eller fra andre lande, når man ikke selv har eksperter på forskellige områder? Tror man, man slipper for at yde en højere beta-

ling til folk, der kommer udefra, end til dem, man har selv? Naturligvis ikke. Hvad angår mange af de ting, man har gået og raset over, vil man opdage, at nissen er flyttet med. Det er noget, man stadig væk kommer til at slås med.

Men man skal også vide, at der kommer ingen hernedefra og siger: haha, det har I rigtig godt af, nu kan I – som nogen siger – sejle jeres egen sø. Tværtimod, det er netop derfor, vi laver ordningen så smidig, at vi siger: I kan stort set overtage alt, så meget I vil, og så snart I vil, men I skal ikke tvinges til at gøre det, og vi siger ikke: farvel og tak, og så glider vi.

Jeg håber, at danske medarbejdere, danske embedsmænd, danske arbejdere vil være parate, som de har været det hele tiden, og vil vise samme interesse for at arbejde i Grønland og gøre en indsats, som de har gjort det hele tiden. I hvert fald skal man være forvisset om, at i det danske folketing er der ingen som helst følelse af, at man har sparket til os og nu skal vi sparke igen eller noget i den retning, overhovedet ikke.

Jeg må på den anden side også sige: vi møder heller ikke med nogen dårlig samvittighed, som åbenbart visse hollandske politikere og visse belgiske politikere render rundt med, vi møder ikke med nogen dårlig samvittighed. Hvis der er lavet fejl, så svarer det kun til, at der laves fejl alle steder, hvor mennesker har med noget at gøre. Der er ikke lavet fejl, fordi man ville noget ondt, der er ikke lavet fejl, fordi man ville opnå nationale, personlige eller politiske fordele. Der er lavet fejl, fordi man skal eksperimenter, og hvad mennesker laver, det vil nu engang være fyldt med fejl. Vi kommer ikke med dårlig samvittighed og siger undskyld. Vi kommer og siger: vi er glade for, at grønlandske ansvarlige ledere kan acceptere det her, og med det skal vi så i fællesskab se at få det bedste ud af det.

Vi skal naturligvis ikke spille kloge, men på den anden side har jeg også den fornemmelse, som en tidligere taler var inde på, at der nok er ved at ske nogen forandring i den grønlandske befolknings holdning over for EF, og jeg kan i hvert fald sige, at jeg personlig har forpligtet mig til en indsats i den henseende. Den europæiske konservative gruppe er gået ind for, at vi forud for det direkte valg til EF bidrager til at få skabt